

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 130.673 van 27 april 2004
in de zaak A. 146.564/VII-31.425.**

In zake : 1. de v.z.w. FAMILIESAUNA VERTRIIK,
 2. de n.v. IMPERIUM 7,
 die woonplaats kiezen bij
 Advocaat P. DILLEMANS,
 kantoor houdende te HULDENBERG,
 Loonbeekstraat 25

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat J. BERGÉ,
kantoor houdende te LEUVEN,
Vaartstraat 64.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de v.z.w. FAMILIESAUNA VERTRIIK en de n.v. IMPERIUM 7 op 14 januari 2004 hebben ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van 13 november 2003 van de Vlaamse minister van Leefmilieu, Landbouw en Ontwikkelingssamenwerking waarbij het beroep dat zij hadden ingesteld tegen de beslissing van 7 december 2001 van de afdeling Milieu-inspectie houdende het bevel tot stopzetting van de niet-vergunde activiteiten in de inrichting, gelegen aan de Roosbeeksestraat 45 te Boutersem, ongegrond wordt verklaard en het beroepen bevel tot stopzetting wordt bevestigd;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. SOURBRON;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 24 februari 2004 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 18 maart 2004;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat H. LANSBERGEN die, loco Advocaat P. DILLEMANS verschijnt voor de verzoekende partijen, en van Advocaat J. BERGÉ, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. SOURBRON;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De v.z.w. FAMILIESAUNA VERTRIIK exploiteert een saunacomplex aan de Roosbeeksestraat 45 te Boutersem. Het complex omvat naast de eigenlijke sauna's ook verschillende baden, plaatsen met zonnehemels en -banken, een massageruimte en een cafetaria.

Voor de uitoefening van haar activiteiten huurt voormelde v.z.w. een gebouw dat eigendom is van de n.v. IMPERIUM 7, tweede verzoekende partij in voorliggend geding.

1.2. De betrokken inrichting heeft in het verleden de inzet gevormd van verschillende rechtsgedingen die gevoerd zijn zowel voor de justitiële rechter als voor de Raad van State. Terzake zijn volgende gegevens relevant :

- de v.z.w. FAMILIESAUNA VERTRIIK heeft op 7 april 1999 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Boutersem een milieuvergunningsaanvraag ingediend voor de exploitatie van het saunacomplex; die aanvraag werd in laatste administratieve aanleg geweigerd bij besluit van 16 december 1999 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant; de eerste verzoekende partij heeft tegen die weigeringsbeslissing een verzoek tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring ingediend bij de Raad van State (zaak gekend onder nr. A. 89.722/VII-20.526); bij arrest nr. 90.199 van 12 oktober 2000 is de vordering tot schorsing verworpen op grond van de volgende overwegingen :

"Overwegende dat luidens de statuten van de verzoekende partij deze tot doel heeft 'de gezondheid van haar leden alsmede van de bevolking in haar omgeving te optimaliseren door een gezonde levenswijze te bevorderen' en zij om dat doel te bereiken cursussen kan inrichten, publicaties verzorgen en accommodaties ter beschikking stellen ter ondersteuning van een gezonde lichaamscultuur, zowel voor validen als voor minder-validen; dat niet blijkt dat door de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, die de weigering inhoudt een saunacomplex uit te baten, de verzoekende vereniging zonder winstoogmerk deze doelstellingen niet kan nastreven; dat zij dan ook niet met goed gevolg inroept dat 'enige werking van de VZW onmogelijk wordt gemaakt'; dat dat nadeel trouwens op de eerste plaats een gevolg is van het feit dat de gebouwen waarin de uitbating plaatsvindt op onwettige wijze zijn opgericht, hetgeen vastgesteld werd in diverse vonnissen en arresten van de justitiële rechter";

- op 26 november 1999 heeft de eerste verzoekende partij een tweede milieuvergunningsaanvraag met nagenoeg hetzelfde voorwerp ingediend; die aanvraag is eveneens afgestoten op een in beroep genomen weigeringsbeslissing van de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant (besluit van 14 september 2000); het verzoek tot schorsing dat de eerste verzoekende partij vervolgens instelt bij de Raad van State (zaak gekend onder nr. A. 97.807/VII-23.102) wordt andermaal afgewezen wegens het niet voldaan zijn aan de grondvoorwaarde met betrekking tot het moeilijk te herstellen ernstig nadeel; het betrokken arrest nr. 95.281 van 10 mei 2001 stelt dienaangaande :

"Overwegende dat bij beschikking van 19 september van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Leuven, zetelend in kort geding, aan de toenmalige exploitanten van het kwestieuze 'sauna-complex' werd verboden dit complex en alle accommodaties commercieel uit te baten; dat met een in kracht van gewijsde gegaan arrest van 20 juni 1995 van het Hof van Beroep te Brussel de afbraak werd bevolen van een reeks constructies deel uitmakend van de betrokken inrichting; dat met een vonnis van 18 oktober 1996 van de rechtbank van eerste aanleg te Leuven werd opgelegd dat de opgerichte constructies van de inrichting slechts ten privaten titel mogen gebruikt worden en er geen commerciële activiteiten mogen in ontplooid worden;

Overwegende dat uit de bovenvermelde gerechtelijke uitspraken blijkt dat in de huidige stand van het geding het niet zozeer de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing tot weigering van een milieuvergunning is die de aangevoerde nadelen veroorzaakt, doch veeleer die gerechtelijke uitspraken; dat een gebeurlijke schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit aan die uitspraken en de daaruit voortvloeiende rechtstoestand onmiddellijk niets verandert".

- 1.3. Ondanks het niet voorhanden zijn van een geldige milieuvergunning wordt de inrichting nadien verder geëxploiteerd. Aangezien de burgemeester van de gemeente Boutersem het blijkbaar niet aangewezen achtte om op te treden tegen de niet-vergunde exploitatie op het grondgebied van zijn gemeente, begeven ambtenaren van de afdeling Milieu-inspectie zich op 7 december 2001 naar de plaats van exploitatie, stellen daar vast dat de inrichting zonder de vereiste milieuvergunning

wordt uitgebaat en bevelen zij ter plaatse mondeling de stopzetting van de niet-vergunde activiteiten met ingang van 7 maart 2002.

Het bevel tot stopzetting wordt schriftelijk bevestigd in een besluit van 7 december 2001 van de afdeling Milieu-inspectie dat genomen wordt op grond van artikel 31, § 4, van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning en artikel 65, § 4, van het Vlarem I-besluit van 6 februari 1991.

1.4. Met een schrijven van 19 december 2001 stellen de verzoekende partijen bij de Vlaamse minister van Leefmilieu beroep in tegen het bevel tot stopzetting en vragen zij die dwangmaatregel op te heffen.

1.5. Met een besluit van 13 november 2003 van de Vlaamse minister van Leefmilieu, Landbouw en Ontwikkelingssamenwerking wordt het beroep dat de verzoekende partijen hebben ingesteld ongegrond verklaard en wordt het beroepen bevel tot stopzetting bevestigd.

Dit besluit maakt het voorwerp uit van voorliggende vordering tot schorsing;

2.1. Overwegende dat de tweede verzoekende partij optreedt als eigenaar van het pand waarin de eerste verzoekende partij haar exploitatie heeft ondergebracht; dat het de eerste verzoekende partij is die de exploitant van de sauna blijkt te zijn in de zin van artikel 2, 2° en 3°, van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning; dat overigens ook in het beroepschrift dat de verzoekende partijen bij de Vlaamse minister van Leefmilieu hebben ingediend wordt gesteld :

"De n.v. IMPERIUM 7 kan in geen enkel opzicht worden beschouwd als vergunningsplichtige inrichting of exploitant zoals bepaald in artikel 65 van Vlarem I";

2.2. Overwegende dat het alleen aan de exploitant toekomt de vorderingsrechten uit te oefenen die op de inrichting betrekking hebben; dat de tweede verzoekende partij bijgevolg niet de vereiste hoedanigheid heeft om de voorliggende vordering uit te stellen; dat dienvolgens de vordering wat haar betreft onontvankelijk is;

2.3. Overwegende, voorts, dat uit de gegevens van de zaak genoegzaam blijkt dat voor de activiteiten die het voorwerp van het bevel tot stopzetting

uitmaken geen geldige milieuvergunning voorhanden is; dat dienvolgens de voorliggende vordering er louter op is gericht een onwettige exploitatie nog langer in stand te houden; dat dergelijk belang niet als wettig kan worden aangemerkt en derhalve niet kan worden aanvaard;

2.4. Overwegende dat uit het voorgaande volgt dat de vordering tot schorsing onontvankelijk is; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen zonder dat de door de verwerende partij opgeworpen excepties moeten worden onderzocht,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zevenentwintig april tweeduizend en vier, door :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.